

Biuletyn Centrum Informacyjnego Zakonów opracowywany przez zespół portalu internetowego www.zyciezakonne.pl i sekretariat Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich

42/2009

Święty, kochający Bóg rodzi się w ludzkim ciele, by dać nam zbawienie. Słowo przedwieczne staje się Ciałem na pokarm dla świata. Betlejemskie Dziecię rozpromienia mroki naszych serc. Znowu jest Boże Narodzenie. On pragnie znaleźć w nas swój żłóbek i swoje miejsce. Niech zamieszka w swojej własności, niech swoi przyjmą Go z radością!

Kochani Czytelnicy! Pokoju Wam życzymy i Dobra. Radości prostej z tego właśnie, że należymy do Niego. Niech Jezus wypełni nasz świat!

Redakcja Biuletynu

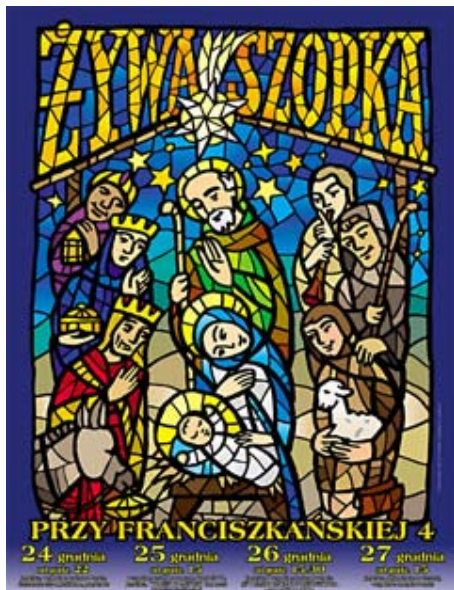
Wiadomość tygodnia

Pierwsza żywa szopka w Polsce po raz osiemnasty

W Święta Bożego Narodzenia franciszkanie po raz osiemnasty zorganizują żywą szopkę, która współcześnie dała początek rozpowszechnionemu już w całej Polsce nowemu zwyczajowi świątecznemu. Przy Franciszkańskiej w Krakowie kardynał Dziwisz złoży życzenia i podzieli się opłatkiem, Tomek Kamiński zaśpiewa kolędy, a zakonnicy, dzieci i młodzież wystawią jasełka. Wszystko w obecności żywych owiec, kóz, lam, kucyków i osiołka z miejskiego ogrodu zoologicznego.

Tegoroczna, „pełnoletnia” żywa szopka potrwa jeden dzień dłużej. Zaczynie się w Wigilię 24, a skończy w niedzielę 27 grudnia.

W Wigilię o godz. 22.00 klerycy Wyższego Seminarium Duchownego Franciszkanów wystawią jasełka. Godzinę później do szopki przybędzie kard. Stanisław Dziwisz, aby mieszkańcom Krakowa złożyć życzenia i podzielić się z nimi opłatkiem. W tym czasie kolędy będzie grał i śpiewał franciszkański zespół „Fioretti”. O północy Pasterkę w bazylice św. Franciszka odprawi wyższy przełożony franciszkanów o. Jarosław Zachariasz.

W pierwszy dzień Świąt Bożego Narodzenia wspólne kolędowanie przy Franciszkańskiej rozpocznie się o godz. 15.00. Później zostaną wystawione jasełka, a na 17.00 bracia przewidzieli koncert gwiazdy polskiej piosenki autorskiej -

Tomka Kamińskiego. Podczas trwania programu przewidziane są również konkursy z nagrodami dla dzieci.

26 i 27 grudnia franciszkanie żywą szopkę również wystawią po 15.00. Z jedną różnicą, że w drugi dzień świąt zobaczymy dwa różne przedstawienia jasełek. Jedno w wykonaniu dzieci i młodzieży ze Szkoły Podstawowej im. św. Franciszka z Asyżu w Poskwitowie k. Krakowa, drugie - górali z Mszalnicy k. Nowego Sącza.

Przez cały czas trwania żywej szopki będzie można skorzystać z klasztornej gościny. W Auli bł. Jakuba bracia będą serwować gorącą herbatę, kawę i ciasto. Ponadto ogrzać się będzie można także przy płonących na zewnątrz ogniskach.

Żywą szopkę po raz pierwszy urządził św. Franciszek z Asyżu. Wystawił ją w Greccio we Włoszech w roku 1223. Osiem wieków później, w roku 1992 franciszkanie zwyczaj ten przeszczepili do Polski. Dziś żywe szopki można zobaczyć przy wielu kościołach w Polsce

Za: www.franciszkanie.pl

Otwarta droga do kanonizacji Bł. Stanisława Kazimierczyka

Wraz z ogłoszeniem Dekretu o heroiczności cnót Śl. B. Jana Pawła II oraz Dekretu o męczeństwie Śl. B. Ks. Jerzego Popiełuszki papież Benedykt XVI podpisał także Dekret w sprawie cudu za sprawą bł. Stanisława Kazimierczyka, który otwiera drogę do jego kanonizacji, której dokona osobiście papież.

Pochowano go pod posadzką kościoła Bożego Ciała, zgodnie z jego pokorną prośbą, aby wszyscy go deptali. Już w rok po śmierci księdza Stanisława sporządzono spis 176 nadzwyczajnych łask uzyskanych dzięki jego orędownictwu. Elewacja relikwii odbyła się w 1632 r. 18 kwietnia 1993 roku podczas uroczystej Mszy świętej beatyfikacyjnej Jan Paweł II dokonał potwierdzenia kultu księdza Stanisława Kazimierczyka i zaliczył go do grona błogosławionych.

Za: www.bozecialo.net

Przewodniczący KWPZM wybrany do Rady Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”

Biskupi zgromadzeni na 350. Zebraniu plenarnym Konferencji Episkopatu Polski, które obradowało na Jasnej Górze w dniu 26 listopada 2009 r. powołali ks. Tomasza Sielickiego – przełożonego generalnego Towarzystwa Chrystusowego, a także Przewodniczącego Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce na członka Rady Fundacji Konferencji Episkopatu Polski „Dzieło Nowego Tysiąclecia” na trzyletnią kadencję.

Idea założenia Fundacji narodziła się po pielgrzymce Ojca Świętego do Polski w 1999 r. Fundacja została powołana do życia w 2000 r. jako organizacja, której działalność ma upamiętniać Pontyfikat Jana Pawła II przez promowanie nauczania Papieża i wspieranie określonych przedsięwzięć społecznych, głównie w dziedzinie edukacji i kultury.

Siedzibą Fundacji jest Warszawa a Fundatorem Konferencja Episkopatu Polski. Fundacją kierują Rada i Zarząd Fundacji. Na czele Rady stoi Ks. Abp Tadeusz Gocłowski. Przewodniczącym Zarządu jest Ks. Prał. Jan Drob. Do głównych celów Fundacji należy wspieranie rozwoju kultury i nauki chrześcijańskiej oraz chrześcijańskich mediów w Polsce; podnoszenie szans edukacyjnych młodzieży z małych miast i wsi oraz upowszechnianie nauczania Papieża Jana Pawła II.

Fundacja „Dzieło Nowego Tysiąclecia” organizuje Dzień Papieski, przyznaje nagrody TOTUS, prowadzi program stypendialny dla młodzieży w wieku szkolnym, organizuje Konkurs Akademicki o indeks na studia dziennikarskie i polityki społecznej. Dzień Papieski jest obchodzony od 2001 r. w niedzielę poprzedzającą rocznicę wyboru Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową (16 października). Obchody Dnia Papieskiego

przebiegają w czterech wymiarach: intelektualnym, duchowym, artystycznym i charytatywnym. W organizacji obchodów Dnia Papieskiego Fundację wspiera Ogólnopolski Komitet Organizacyjny (...)

Za: www.tchr.org

Jubileuszowa pielgrzymka duchaczy na Jasną Górę

W Roku Jubileuszowym 300-lecia śmierci założyciela Zgromadzenia Ducha Świętego Sługi Bożego o. Klaudiusza Franciszka Poullart des Places członkowie polskiej prowincji wraz z przyjaciółmi i dobrodziejami pielgrzymowali w czwartek, 17 grudnia na Jasną Górę. W modlitwach prosili o wyniesienie na ołtarze swego Założyciela w rocznicę Jego święceń kapłańskich (17grudnia 1707 r.).

Zakonicy ze Zgromadzenia Ducha Świętego to tzw. 'Duchacze'. „Być 'Duchaczem' to znaczy być człowiekiem radosnym, a przede wszystkim otwartym na Ducha Świętego. Jako 'Duchacze' jesteśmy zaproszeni do tego, aby przyjmować dary Ducha Świętego, aby tymi darami żyć i dzielić się nimi z drugim człowiekiem, a przede wszystkim dzielić się z tymi ludźmi, którzy potrzebują owoców Ducha Świętego, zwłaszcza w krajach misyjnych” – wyjaśnia o. Józef Zwoliński ze Zgromadzenia Ducha Świętego z Bydgoszczy

O godz. 15.30 'Duchacze' wzięli udział w konferencji oraz w modlitwie różańcowej. O godz. 16.45 odprawili Mszę św. w Kaplicy Cudownego Obrazu. Eucharystii przewodniczył bp Antoni Długosz, biskup pomocniczy arch. częstochowskiej.

„Maryjo, Pani Jasnogórska, my 'Duchacze', misjonarze ze Zgromadzenia Ducha Świętego przychodzimy do Ciebie w roku naszego założyciela Klaudiusza Franciszka Poullart des Places dziękując za łaski, którymi nas obdarowujesz, i prosząc o kolejne dające moc wykonywania posługi misyjnej. Taki jest cel naszej obecności na Jasnej Górze” – mówił na początku Mszy św. o. Andrzej Wichowski, przełożony prowincjalny

Błogosławiony urodził się 27 września 1433 r. w Kazimierzu, wówczas osobnym miasteczkiem pod Krakowem. Jego ojciec był tkaczem, a zarazem rajcą miejskim. Stanisław ukończył teologię na Akademii Krakowskiej. W 1456 r. wstąpił do klasztoru Kanoników Regularnych Laterańskich przy kościele Bożego Ciała w Krakowie. Klasztor ów został założony na specjalne życzenie błogosławionej królowej Jadwigi. Po przyjęciu święceń kapłańskich (1462/1463?), przełożeni zlecieli mu pełnienie urzędu oficjalnego kaznodziei i spowiednika, a w klasztorze funkcji mistrza nowicjatu, lektora i zastępcy przełożonego. Powierzonym obowiązkom poświęcił się bez reszty. Był przy tym wierny regule i przepisom zakonnym. "Dla wielu był przewodnikiem na drogach życia duchowego" - powiedział Jan Paweł II.

Prowadził intensywne życie kontemplacyjne, a zarazem jako znakomity kaznodzieja skutecznie oddziaływał na swoich słuchaczy. Zbliżał ich do Pana Boga nie tylko słowami prawdy, ale również przykładem życia i miłosierdziem wobec bliźnich. Bardzo troszczył się o chorych i biednych, usługiwał im z miłością. Często oddawał część własnego pożywienia potrzebującym. Wiele czasu spędzał na modlitwie, żywił gorące nabożeństwo do Męki Pana Jezusa, czcił Matkę Najświętszą i uważał się za Jej "wybranego" syna. Szczególną pobożnością otaczał swojego patrona, pielgrzymował na jego grób raz w tygodniu. W klasztorze przeżył 33 lata. Zmarł 3 maja 1489 r. w opinii świętości.

Zgromadzenia.(...) O. Stanisław Tomoń,
Za: www.duchacze.pl

Spotkanie specjalistów z dominikańskich ośrodków ds. sekt

O zjawisku internetowej przemocy wobec młodzieży dyskutowali pracownicy i wolontariusze Dominikańskich Ośrodków Informacji o Nowych Ruchach Religijnych i Sektach podczas szkolenia jakie odbyło się w Falentach k. Warszawy. Już po raz piąty osoby zaangażowane w pracę dominikańskich ośrodków ds. sekt spotkały się na dorocznym szkoleniu. Oprócz dominikanów w spotkaniu udział wzięli specjaliści, przede wszystkim pedagodzy i psycholodzy, od lat tworzący kompetentną kadrę dominikańskich ośrodków ds. sekt w Poznaniu, Gdańsku, Warszawie, Wrocławiu i Krakowie.

Tematem głównym szkolenia, obok wzajemnej wymiany doświadczeń oraz podsumowań statystycznych roku 2009, było zagadnienie internetowej przemocy wobec młodzieży. Tłem do rozmowy była niedawna premiera filmu w reżyserii H. Dederki „Witajcie w mroku” poświęconego m.in. zjawisku subkultury *ghotic*.

Dominikańskie Ośrodki Informacji o Nowych Ruchach Religijnych i Sektach odnotowują niepokojące zdarzenia prób samobójczych wśród młodzieży reprezentującej subkulturę *Emo*, a także spośród osób zaangażowanych w działalnością grup o charakterze wampirystycznym, których polem aktywności oprócz spotkań rzeczywistych jest przede wszystkim Internet. Za: www.dominikanie.pl

Franciszkanie o Orędziu Benedykta XVI na Światowy Dzień Pokoju

Na zaproszenie Katolickiej Agencji Informacyjnej w Warszawie 15 grudnia, dwaj franciszkanie: o. Zbigniew Świerczek i o. Jan Maria Szewek zaprezentowali Orędzie Ojca Świętego Benedykta XVI na Światowy Dzień Pokoju, który przypada każdego roku 1 stycznia. Filozof i etyk dr Kazimierz Szalata przypomniał z kolei podczas konferencji prasowej historię ustanowienia tego dnia w Kościele. Orędzie w całości poświęcone jest problematyce ekologicznej.

Rzecznik krakowskich franciszkanów o. Szewek wykazał ścisły związek, jaki zachodzi pomiędzy ochroną stworzenia a pokojem na świecie. "Wojny, konflikty, niewole są powodowane egoizmem jednostek, nie liczeniem się z dobrem wspólnym, zarzuceniem porządku ustanowionego przez Stwórcę, chęcią posiadania tego, co materialne za wszelką cenę" - mówił.

Przy tej okazji wskazał na słowa Ojca Świętego, mówiące o tym, że wszelkie kryzysy: gospodarcze, żywnościowe,

ekologiczne czy też społeczne, są w gruncie rzeczy spowodowane kryzysem moralnym, porzuceniem świata wartości, postawieniem siebie w miejsce Boga, błędną wizją panowania człowieka nad ziemią.

Franciszkanin wezwał za Ojcem Świętym do zmiany stylu życia, zachowań i mentalności. Do "uwolnienia się od logiki czystej konsumpcji", do umiaru, do sprawiedliwości, do solidarności w przestrzeni i czasie, i do roztropności za jutro.

Obecny na konferencji współzałożyciel Ruchu Ekologicznego św. Franciszka z Asyżu (REFA) o. Świerczek przekonywał, że oznaki kryzysu ekologicznego są realne. "To nie jest wymysł jakiejś grupki uczonych" - mówił. Podkreślił z mocą, że wszyscy są odpowiedzialni za ochronę stworzenia, że nikt nie może się zwalniać z tego obowiązku, że nie można być obojętnym wobec tego faktu.

O. Zbigniew wymienił środowiska, które w pierwszej kolejności powinny się w to włączyć. "Różne podmioty społeczeństwa obywatelskiego, organizacje pozarządowe, rodzina, Kościół, media" - wyliczał. Zakonnicy zauważyli, że w Orędziu padają bardzo znamienne i krzepiące słowa Benedykta XVI: "Chętnie popieram wychowanie do odpowiedzialności ekologicznej".

Ojciec Święty w dokumencie również odpięra często stawiany chrześcijanom i żydom zarzut, że to oni i Biblia są odpowiedzialni za degradację środowiska. Zdaniem papieża "panowanie nad ziemią" według Pisma Świętego to nie nadanie władzy, lecz wezwanie do odpowiedzialności, to wezwanie do uprawiania i doglądania ziemi.

Prezes KAI Marcin Przeciszewski przypomniał, że prezentacja orędzia odbyła się w czasie trwania Szczytu Klimatycznego w Kopenhadze.

Za: www.franciszkanie.pl

Trwa renowacja kompleksu kalwaryjskiego w Pakości

Rok 2009 owocuje gruntownym odnowieniem sześciu kolejnych kaplic

franciszkańskiego kompleksu kalwaryjskiego w Pakości: Wniebowzięcie NMP, Ogród oliwny, Jezus bierze krzyż, Pierwszy upadek, Spotkanie z Matką i Szymon z Cyreny. Z postępowi prac renowacyjnych trzech z nich można się zapoznać wchodząc na [stronę internetową Jeruzolimy Kujaw](#). W pozostałych trzech kaplicach trwają ostatnie prace wykończeniowe.

Bogu niech będą dzięki za wszystkich, którzy modlitwą i ofiarą przyczyniają się do rozwoju kultu Chrystusa Ukrzyżowanego na ziemi kujawskiej. Franciszkanie składają także serdeczne podziękowanie darczyńcom, którzy dokonują wpłat na konto Fundacji „Kalwaria Pakoska” oraz instytucjom i urzędowi, które wspierają renowację tej drugiej chronologicznie polskiej kalwarii.

o. Dacjan Marczak, kustosz Kalwarii Pakoskiej oraz Zarząd Fundacji „Kalwaria Pakoska”. Za: www.franciszkanie.net

Krzyż Oficerski dla ks. Józefa Belniaka SDB

Salezjanin ks. Józef Belniak, założyciel Salezjańskiej Wyższej Szkoły Ekonomii i Zarządzania, został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. To wysokie odznaczenie zostało przyznane ks. Belniakowi przez Prezydenta RP za "wybitne zasługi w działalności na rzecz przemian demokratycznych w Polsce, za osiągnięcia w podejmowanej z pożytkiem dla kraju pracy zawodowej i społecznej".

Uroczystość miała miejsce w Teatrze Nowym w Łodzi dnia 12 grudnia. Za: www.salezjanie.pl

Trzebnica: Profesor na medal

Dnia 8 grudnia w trzebnickiej Bazylice Św. Jadwigi, odprawiona została uroczysta Msza Św. z okazji 128 rocznicy założenia Towarzystwa Boskiego Zbawiciela. Przewodniczył jej przełożony miejscowej wspólnoty zakonnej ks. prof. Antoni Kielbasa SDS, a homilię wygłosił ksiądz prowincjał Piotr Filas SDS.

Po zakończeniu liturgii miało miejsce niezwykle wydarzenie. Decyzją Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski uhonorowany został ks.

prof. Antoni Kielbasa. Aktu dekoracji, w imieniu Głowy Państwa, dokonała Posel Aleksandra Natalli-Świat.

Dziękując za to niezwykle wyróżnienie Książdz Profesor podkreślił, że traktuje je nie tylko jako docenienie własnej osoby, ale jako wyraz uznania dla pracy Salwatorianów służących miejscowemu

sanktuarium św. Jadwigi i mieszkańcom Trzebnicy od 1945 roku.

W uroczystości udział wzięli: przedstawiciele władz z Marszałkiem Województwa Dolnośląskiego Markiem Łapińskim, Burmistrzem Trzebnicy Markiem Długozimą i Starostą Trzebnickim Robertem Adachem, przedstawiciele

Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu i Wyższego Seminarium Duchownego Salwatorianów w Bagnie, salwatorianie z okolicznych wspólnot z Prowincjałem ks. Piotrem Filasem SDS, Siostry Boromeuszki oraz najbliższa rodzina Księdza Antoniego. Za: www.sds.pl

Wiadomości zagraniczne

Papieska Msza Św. dla kard. Tomáša Špidlíka SJ

W niecodziennej scenerii kaplicy Redemptoris Mater, Benedykt XVI sprawował poranną Mszę z okazji 90. urodzin czeskiego kard. Tomáša Špidlíka SJ. To właśnie on stoi za przekazem myśli teologicznej widocznej w mozaikach zdobiących watykańską kaplicę, a łączących w sobie przesłanie Wschodu i Zachodu chrześcijaństwa. W liturgii uczestniczyli przyjaciele jubilatą oraz wspólnota jezuickiego Centrum Dialogu z Kościołami Wschodnimi. Papież podkreślił niezwykle związek spajający nauczanie kardynała ze sztuką.

„Kard. Špidlík utkał w ciągu lat wizję teologiczną, żywą i w wielu aspektach oryginalną, w której spotykają się Wschód i Zachód chrześcijaństwa, ubogacając się nawzajem swymi darami – powiedział w homilii Benedykt XVI. – Jej fundamentem jest życie w Duchu Świętym źródle poznania, a także miłość, badania, dialog z konkretnym człowiekiem, a wszystko to czynione w spotkaniu z żywym Chrystusem, który obecny jest w swoim Kościele. Z tą wizją teologiczną ściśle powiązana jest posługa ojcostwa duchowego, które kard. Špidlík spełniał i wciąż pełni. Możemy powiedzieć, że dziś na tej liturgii gromadzi się część jego duchowego potomstwa: Centrum Alletti, które chce przyjąć jego bezcenne nauczanie i dalej starać się je rozwijać poprzez nowe intuicje, badania i przedstawienia artystyczne – mówił Papież.

W kaplicy Redemptoris Mater dostojny jubilat wygłosił w 1995 r. rekolekcje wielkopostne dla Jana Pawła II i Kurii Rzymskiej. Mówił wówczas o wkładzie tradycji Wschodu w duchowość Kościoła Zachodu oraz ukazał urok „oddychania dwoma płucami”. Kard. Špidlík jest jezuitą specjalizującym się właśnie w tej tematyce. Był wykładowcą teologii duchowości na kilku rzymskich uczelniach, a od prawie 60 lat współpracuje z Radiem Watykańskim. Zapytany przez L'Osservatore Romano z 16 grudnia o podsumowanie swojej życiowej drogi, odpowiedział: „Poświęciłem życie, by odgadnąć przesłanie chrześcijańskiego Wschodu europejskiego

i przedstawić je na Zachodzie”. Morawski purpurat słynie jest z błyskotliwego poczucia humoru. Zna setki anegdot, przy pomocy których potrafi opowiedzieć całą historię zbawienia. „Żartami najlepiej zwalczą się herezje” – uważa dzisiejszy jubilat. Za: [Radio watykańskie](http://Radio.watykańskie)

Sekretarz Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego mianowany biskupem w Treviso

W dniu 18 grudnia papież Benedykt XVI nominował nowego ordynariusza diecezji w Treviso w osobie abpa tytularnego Torcello o. Gianfranco Gardina OFMConv, dotychczasowego Sekretarza Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego. Za: www2.ofmconv.pcn.net/pl

Michalici wydali Katechizm Kościoła Katolickiego w języku papiamento

Pod koniec lipca 2008 r. wikariusz biskupa z Aruby, michalicki misjonarz – ks. Wiesław Szpila CSMA zaproponował Wydawnictwu Michalineum projekt wydania drukiem Katechizmu Kościoła Katolickiego w języku papiamento. – „Przez lata diecezja Willemstad – z wielkim zatroskaniem opowiada ks. Szpila – nie posiadała praktycznie żadnych materiałów duszpasterskich, czy też dokumentów kościelnych w języku papiamento”.

W szkołach katolickich do niedawna jeszcze posługiwano się tylko językiem

holenderskim. Język papiamento powstał na bazie języków portugalskiego i hiszpańskiego, używany jest w regionie Karaibów: głównie na wyspach Aruba, Curaçao i Bonaire (posługuje się nim dzisiaj około 250 tys. ludzi).

Pismo Święte na język papiamento przetłumaczono dopiero w roku 1996. Stało się to staraniem Towarzystwa Biblijnego, ale z przeważającym udziałem i wkładem Kościoła katolickiego (tak w tłumaczeniu, jak i w finansowaniu całego przedsięwzięcia). Zgromadzenie Św. Michała Archanioła zatroszczyło się także o tłumaczenie na papiamento i wydanie dzieła św. Tomasza a Kempis „O naśladowaniu Chrystusa”. Książka ta została wydana na Arubie w 2005 roku.

„Największą bolączką i trudnością w pracy duszpasterskiej – mówi ks. Szpila – był jednak brak Katechizmu Kościoła Katolickiego. Bez niego ewangelicka Biblia, choć w języku papiamento, pozostawała osamotniona. Można powiedzieć, że Kościół poruszał się jakby o jednej – i to nie o własnej – nodze. Tęskniliśmy do Katechizmu w języku papiamento, który pomógłby nam nie tylko iść pewnym i mocnym krokiem, lecz także przyspieszyć na drodze skuteczniejszej ewangelizacji”.

Przez prawie trzy lata dość duża grupa osób cierpliwie tłumaczyła stronę po stronie Katechizm Kościoła Katolickiego. Później nastąpił cały proces ujednolicania tekstu, wprowadzania korekty ortograficznej i sprawdzania poprawności

doktrynalnej tłumaczenia. „Kiedy w sierpniu 2008 r. – opowiada michalita – Wydawnictwo Michalineum zgodziło się na wydanie naszego Katechizmu, wówczas było już pewne, że to dzieło naprawdę się narodzi. W dniu 8 grudnia 2009 r., w Święto Niepokalanego Poczęcia (Patronką naszej diecezji jest NMP Niepokalanie Poczęta!), dwa pierwsze egzemplarze Catisashi di Iglesia Catolico dotarły z Polski na Arubę. Cały nakład dotrze do nas w styczniu 2010 roku. W końcu we własnym języku lokalny Kościół będzie mógł karmić wiarą swoje córki i synów. Katechizm w języku papiamento wpisuje się złotą czcionką w dzieje pracy misyjnej i otwiera nowy rozdział historii Kościoła katolickiego na Antylach Holenderskich i Arubie”. Za: www.michalici.pl

100-lecie kościoła oblatów w Kijowie

W niedzielę, 6 grudnia Rzymskokatolicka parafia Św. Mikołaja w Kijowie obchodziła swój stułetni jubileusz. Uroczystej Mszy Świętej przewodniczył Nuncjusz Apostolski w Ukrainie Arcybiskup Ivan Jurkowicz razem z ordynariuszem Kijowsko-Zytomierskim biskupem Janem Purwińskim i generalnym wikariuszem Kijowsko-zytomierskiej diecezji biskupem Witalijem Skomarowskim.

W ten dzień odbyła się piękna uroczystość. Parafianie świętowali „urodziny” swojej świątyni, którą kiedyś za własny koszt zbudowali ich przodkowie, a dziś zmuszeni są płacić za dzierżawę pomieszczenia, żeby przyjść i pomodlić się. Świątynia była napelniona ludźmi i pięknie ozdobiona. Najbardziej zdumiewało to, że można było zobaczyć pielgrzymów z różnych zakątków Ukrainy, z ust których można było usłyszeć «przyjechaliliśmy na jubileusz tej świątyni, ale bardzo szkoda, że jeszcze nie jest oddana».

Na początku Mszy św. proboszcz parafii o. Paweł Tomys OMI gościnnie przywitał wszystkich obecnych, a później przeczytano krótką historię świątyni i parafii. Podczas homilii, biskup Jan Purwiński zaznaczył, że wielkim darem jest świątynia, w niej rośnie wiara każdego parafianina. Że w tej świątyni tysiące osób otrzymywały Boże łaski przyjmując sakramenty święte. Na koniec Mszy Świętej biskup Witalij Skomarowski przeczytał list powitania od prezydenta Ukrainy Wiktora Juszczenko w którym prezydent państwa złożył życzenia z okazji stulecia świątyni. Prezydent zaakcentował, że świątynia była obrabowana i zbezczeszczone w czasy bezbożnego komunistycznego reżimu, a teraz staje się ona znów centrum życia duchowego dla katolików w Ukrainie. Prezydent jest

przekonany, że dzięki modlitwom parafian, które już sto lat wznoszą się w tej świątyni, Bóg błogosławi dla naszego kraju. Również kierownik Państwowego Komitetu od Spraw Narodowościowych i Religijnych Jurij Reszetnikow przeczytał życzenia od premiera Ukrainy Julii Tymoszenko.

Ciepłe i miłe słowa skierował wiceprowincał Zgromadzenia Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej z Polski o. Józef Niesłony OMI. Zaznaczył, że w murach tej świątyni ukryta się historia Kościoła na Ukrainie. Również w murach tej świątyni jest Męka, Śmierć i Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. W życiu Pana Jezusa był czas sądu, czas cierpienia, czas Śmierci i czas Zmartwychwstania. I tak samo w historii tej świątyni był czas głoszenia Słowa Bożego, a później czas sądu nad tą świątynią, jej zamknięcie, a teraz następuje czas Zmartwychwstania. Po uroczystym błogosławieństwie odbyło się nabożeństwo do świętego św. Mikołaja, po którym wszyscy uszanowali relikwie świętego, które znajdują się w świątyni. Tak jak kiedyś św. Mikołaj rozdawał prezenty dla biednych ludzi tak samo i w ten dzień każdy wyszedł z duchowym prezentem w sercu, mając nadzieję, że wkrótce następnym prezentem będzie oddanie tej świątyni wierzącym.

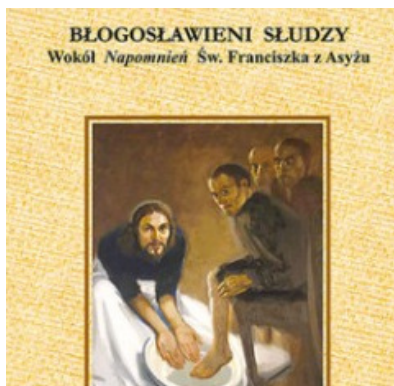
Za: www.oblaci.pl

Witryna tygodnia

Nowa książka z zakresu duchowości franciszkańskiej

"Błogosławieni Słudzy. Wokół Napomnień św. Franciszka z Asyżu" autorstwa o. Kazimierza Synowczyka OFMCap, to nowa książka z zakresu duchowości franciszkańskiej, która ukazała się nakładem wydawnictwa OO. Bernardynów "Calvarianum". Napomnienia św. Franciszka z Asyżu są zestawieniem 28 dłuższych i krótszych duchowych sentencji głoszonych przez Świętego przy różnych okazjach, a potem zebranych i uporządkowanych.

Słowo "napomnienia" kojarzy się z karceniem i upominaniem, kiedy robimy coś złego, jednak w ustach św. Franciszka zmierzały zawsze do dobra brata i wspólnoty, do pociągnięcia ku prawdzie i dobru. Ponieważ miały na celu wskazanie właściwej drogi dlatego łącznie ze słowem "napominam" występuje niemal zawsze słowo "zachęcam". Napomnienia to prawdziwe "zwierciadło doskonałości" - wzór dla tych, którzy czują się powołani do życia chrześcijańskiego w duchu franciszkańskim.

W 2008 roku ówczesny przełożony Prowincji Warszawskiej Kapucynów br. Sławomir M. Siczek poprosił br. Kazimierza Synowczyka o przygotowanie na każdy miesiąc roku jubileuszowego 800-lecia początków Zakonu Franciszkańskiego medytacji poświęconej jakiemuś aspektowi obecnemu w Napomnieniach. Tak powstała seria 12 medytacji otwierających naszego ducha na bogaty świat życia wewnętrznego św.

Franciszka z Asyżu dających możliwość dzielenia z nim tego samego ostrego, uważnego, i głębokiego spojrzenia na nas samych, na bliźniego, na świat a także na Boga.

Słowo wstępne napisał br. Marek Przeczewski, Minister prowincjalny Prowincji Warszawskiej Kapucynów. Niektóre z tych medytacji można znaleźć w czytelniach na stronach internetowych: www.kapucyni.eu oraz www.kapucyni.pl, a zachęty do ich czytania były umieszczane w Biuletynie Informacyjnym Kapucynów.

Kazimierz Synowczyk ur. w 1955 r. kapłan Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów Prowincji Warszawskiej, doktor teologii duchowości. W 1993 roku będąc ministrem prowincjalnym założył Centrum Duchowości Honoratianum w Zakroczymiu i był jego dyrektorem w latach 1997-2006. Publikuje w zakresie duchowości franciszkańskiej i honorackiej (tzn. duchowości bł. Honorata Koźmińskiego).

Biuro ds. informacji – Prowincja Warszawska Kapucynów

O prawdziwym sensie Adwentu

Adwentowe refleksje przewodniczącego KWPZM powstały tym razem podczas wizytacji wspólnoty chrystusowców w Republice Południowej Afryki.

Południowa Afryka jest miejscem specyficznym, z wysokim poziomem trudności, także w związku z zagrożeniem osobistego bezpieczeństwa na co dzień: stąd monstrualne (wbrew wyglądowi przyjazne) psy biegające w kościelnym ogrodzeniu, stąd kraty wewnątrz mieszkania zabezpieczające dodatkowo drogę do sypialni, stąd omijanie pór i miejsc najwyższego ryzyka. Ale jednocześnie jest to miejsce piękne i fascynujące mozaiką narodowości, języków, kultur, klimatów i krajobrazów, i wołające o pomoc swoim ubóstwem duchowym i materialnym. Akceptacja tego specyficznego uroku jest warunkiem zaangażowania się całym sercem w apostołstwo, w kapłańską pracę, która tutaj, obok charakteru polonijnego, jest jednocześnie najbardziej misyjna z wszystkich obsługiwanych przez chrystusowców miejsc. (...)

O RPA trochę już było, więc teraz o temacie tytułowym: o Adwencie. Nie jest dla mnie zaskoczeniem, że w Pretorii spotkanie „Rycerzy Da Gama” (organizacja mężczyzn podobna do amerykańskich „Knights of Columbus” – „Rycerzy Kolumba”), dla których ks. Bogdan jest kapłanem, nazywane jest „Posiłkiem Bożonarodzeniowym”. Nie dziwię się, że jutro, 12 grudnia, mamy uczestniczyć w Johannesburgu w „wieczorze kolęd”. Takie

wyprzedanie świąt Narodzenia Chrystusa stało się po szerokim świecie czymś powszechnym, z bogatym katalogiem uzasadnień i wytłumaczeń, wśród których najczęstszym jest to, że Adwent to przecież „czas radosnego oczekiwania”... Ale to jednak jest ADWENT, oczekiwanie, a nie realizacja! Czy w rodzinach świętuje się hucznie narodziny dziecka, gdy matka jeszcze nosi je w sobie? Czy w Houston wznoszono toasty i obejmowano się, zanim Neil Armstrong postawił nogę na Księżycu? Czy budowę mostu fetuje się, zanim został on wykończony i faktycznie połączył dwa brzegi? (Wiem, zdarzyło się to w Carlom Gomes w Brazylii...) W odróżnieniu od tych ułomnych przykładów realizacja Bożego planu w posłaniu Jednorodzonego Syna na ziemię jest faktem pewnym – Jezus przyszedł, przychodzi i przyjdzie – ale przez zakłócanie porządku rzeczy tenże fakt przyjscia Pana jest zamazywany, zacierany, zastępowany atropą: zamiast przebogatą treścią człowiek egzaltuje się „opakowaniem”.

Czy można inaczej? Jeden ze współbraci na wybrzeżu zachodnim USA poinformował w tym roku wiernych, by nie przychodzili z ogłoszeniami o opłatkach organizacji polonijnych, odbywających się przed 25 grudnia. Metropolita. poznański ks. abp S. Gądecki, oznajmił, że nie będzie

przyjmował zaproszeń na antycypowane bożonarodzeniowe uroczystości i wieczory kolędowe. W sytuacji, gdy napędzany żądzą zysku handel chce nam ukraść właściwe przeżycie naszego chrześcijańskiego wielkiego święta i zdobi się w kuszące zielone gałązki z bombkami już po 1 listopada, potrzeba z naszej strony zdecydowania: non possumus!

Nie chcemy przy tym nikogo piętnować ani ranić uczuć wartościowych ludzi, zaangażowanych działaczy organizacji kościelnych i polonijnych. Tłumaczymy z wyprzedzeniem, planujemy cały rok naprzód.

A więc jutro przyjmę zaproszenie na wieczór kolędowy, ale umówmy się: od 2010 roku wracamy w 100% do normalnego, pełnego ADWENTU, we fioletowym kolorze, bez „Gloria”, z przepasanymi biodrami i zapalonymi lampami w dłoniach, od pierwszej niedzieli roku liturgicznego po wieczór wigilijny otwierający uroczystość Narodzenia Pańskiego przypadającą niezmiennie 25 grudnia każdego roku.

Wasz współbrat
ks. Tomasz Sielicki Ochr
Przewodniczący KWPZM

Zapowiedzi wydarzeń

Wystawa u chrystusowców: „Nie bójcie się młodości. Karol Wojtyła – Jan Paweł II i młodzi”.

W dniach od 15 grudnia 2009 r. do 15 stycznia 2010 r. W Domu Głównym Towarzystwa można obejrzyć wystawę: „Nie bójcie się młodości. Karol Wojtyła – Jan Paweł II i młodzi”. Wystawa ma charakter instalacji multimedialnej zawierającej zarówno dobrze wyeksponowane zdjęcia wielkoformatowe i rekwiizyty, jak i projekcje materiałów video i emisje materiałów audio. Całość projektu, z uwagi na ponadczasowość zarówno tematu, ak i Osoby, jest skierowana głównie do młodzieży. Zgodnie z tytułem instalacja ma ukazywać duszpasterstwo Karola Wojtyły – kolejno jako księdza, biskupa, kardynała i Papieża Jana Pawła II

– wśród młodych i na rzecz młodych, zarówno z Polski, jak i z całego świata. Dzięki zaangażowaniu multimedialny nasz Wielki Rodak, choć już nieobecny, będzie wciąż prowadził dialog z młodymi. Szczegóły na www.dm.archpoznan.org.pl/

Salwatorianie zapraszają na rekolekcje kapłańskie

Z okazji Roku Kapłańskiego, w dniach 29-31 stycznia 2010 r., Centrum Formacji Duchowej Salwatorianów w Krakowie, organizuje rekolekcje kapłańskie, które poprowadzi arcybiskup Bruno Forte, metropolita Chieti-Vasto (Włochy). Abp Bruno Forte jest cenionym w środowisku międzynarodowym profesorem teologii dogmatycznej, autorem licznych publikacji

z zakresu teologii, filozofii i duchowości. Jest członkiem Międzynarodowej Komisji Teologicznej, konsultorem Papieskich Komisji ds. Kultury oraz ds. Jedności Chrześcijan, przewodniczącym Komisji Episkopatu Włoch ds. Nauki Wiary.

Rekolekcjonista zaproponuje drogę lectio divina, którą przeżył wspólnie z Janem Pawłem II podczas rekolekcji wiekopostnych w roku 2004. W klimacie pustyni, ciszy i modlitwy uczestnicy będą prowadzeni do zgłębiania świętych stronic Pisma, czerpiąc od niezwykłych osobowości biblijnych natchnienie i pasję do wiernego przeżywania powołania

e-mail: cfd@salwatorianie.pl /
www.cfd.salwatorianie.pl

ŚP. O. Hubert LIPIŃSKI (1935-2009) OFMConv

W środę 16 grudnia, w poznańskim klasztorze zmarł o. dr Hubert Lipiński. Miał 74 lata. Uroczystości pogrzebowe śp. o. Huberta Fabiana Lipińskiego odbędą się 21 grudnia (poniedziałek) w kościele franciszkanów w Poznaniu (ul. Franciszkańska 2, Wzgórze Przemysła).

Wystawienie trumny i Jutrznia za zmarłych odbędą się o godz. 11.00. Msza święta koncelebrowana w intencji Zmarłego zostanie odprawiona o godz. 12.00. Uroczystości pogrzebowe na Cmentarzu Junikowskim w Poznaniu rozpoczną się o godz. 14.00.

O. Hubert zmarł w klasztorze, w którym zaczynał swoją duszpasterską posługę (był kapelanem w szpitalu przy ul. Szkolnej w Poznaniu). Po posłudze w Poznaniu o. Huberta skierowano do parafii franciszkańskiej w Kołobrzegu, gdzie pracował z młodzieżą. Był wielokrotnie nachodzony przez Służbę Bezpieczeństwa. Nęcano go, by sporządził

listę młodzieży, korzystającej z katechez oraz domagano się stałej współpracy z SB.

Kolejnym miejscem posługi była Gdynia, gdzie znów o. Hubert pracował z młodzieżą. Z Gdyni o. Hubert trafił do Niepokalanowa. W roku 1971 został tam proboszczem, ale po dwóch latach wysłano go na studia do Brukseli i Paryża. Po powrocie ze studiów o. Hubert był duszpasterzem akademickim w Gdańsku (1978-83). Gdy w Stoczni Gdańskiej zaczęły się strajki, był cały czas przy swoich studentach. Odprawiał dla młodzieży msze święte.

W roku 1983 o. Hubert został przełożonym klasztoru i proboszczem parafii w Elblągu, a także dziekanem drugiego dekanatu, który utworzono w tym mieście. Tam rozwinął duszpasterstwo ludzi pracy, odprawiał comiesięczne msze św. w intencji Ojczyzny (parafianie z Elbląga wspominają je do dziś), co oczywiście nie podobało się ówczesnej władzy.

O. Hubert był inicjatorem powołania nowej prowincji franciszkańskiej w Polsce. Właśnie dlatego w roku 1986 wybrano go wiceprowincjałem i skierowano na pełnienie funkcji gwardiana i proboszcza

parafii pw. św. Antoniego Padewskiego w Gdyni.

Trzy lata później Kapituła generalna w Asyżu wytypowała o. Huberta na asystenta generalnego zakonu, odpowiedzialnego za wschodni region Europy. Funkcję tę pełnił przez dwie kadencje, w sumie dwanaście lat. Jego posługa przypadła na okres wielkich przemian politycznych, związanych z upadkiem komunizmu. O. Hubert w ogromnym stopniu przyczynił się do odrodzenia obecności franciszkańskiej w krajach postkomunistycznych. Odbył wiele podróży, których efektem było odzyskanie dawnych klasztorów, lub podjęcie pracy w nowych miejscach. Obecnie w krajach postkomunistycznych posługuje ponad 100 franciszkanów.

W roku 2001 o. Hubert został przeniesiony do Olsztyna, a 3 lata później został mianowany przełożonym klasztoru i proboszczem parafii w Gnieźnie. Ostatnią placówką Jego był konwent poznański.

o. M. Stachowski OFMConv/red

ŚP. Ks. Kosma KOWALSKI (1930-2009) SDS

17 grudnia swoją ziemską pielgrzymkę zakończył i powrócił do Domu Ojca ks. Kosma Kowalski SDS. Jego poświęcenie dla ludzi, wysokie poczucie humoru, gościnność i życzliwość sprawia, że pozostanie żywy w pamięci w pamięci wielu osób ...

Ks. Kosma Kowalski przyszedł na świat 24 maja 1930 r. w rodzinie śląskiego kolejjarza Wincentego i Marii z domu Tomanek. Ich dom rodzinny stał wtedy na tzw. Morgach, na terenie odległego o 4 km kościoła parafialnego pw. Nawiedzenia NMP w Brzezince koło Mysłowic. W 1945 roku rodzina przeniósła się do Brzezinki. Henryk otrzymał chrzest św. w miejscowym kościele parafialnym i tam również w 1940 r. przystąpił do I Komunii Św. Wzrastał w gronie starszego od siebie o siedem lat brata Franciszka, późniejszego salwatarianina ks. dra Damiana Kowalskiego, zmarłego w 1992 r. i młodszej siostry Anieli Górnik.

Edukację podstawową rozpoczął w Brzezince i po jej ukończeniu z powodu okupacji niemieckiej był zmuszony podjąć

pracę fizyczną. Dopiero po zakończeniu II wojny światowej mógł kontynuować naukę w gimnazjum w Mysłowicach. Dnia 1 września 1946 r. przeniósł się do gimnazjum Salwatorianów w Mikołowie. Z grupą kolegów szkolnych 7 września 1948 r. wstąpił do nowicjatu w Bagnie i przyjął nowe imię Kosma. W uroczystość Narodzenia NMP 8 września 1949 r. złożył profesję zakonną, oraz kontynuował studia gimnazjalne w Mikołowie, gdzie w 1951 r. zdał maturę. W latach 1951–1956 studiował filozofię i teologię w Instytucie Ojców Dominikanów w Krakowie. Były to najtrudniejsze lata dla Kościoła w powojennej Polsce, a zarazem okres w którym stale wzrastała liczba kandydatów do kapłaństwa i życia zakonnego. Dnia 5 kwietnia 1955 r. ks. Kosma przyjął z rąk ks. bpa Franciszka Jopa święcenia diakonatu. Rok później w uroczystość św. Jana Chrzciciela, 24 czerwca 1956 r. przyjął w kościele Księża Misjonarzy na Stradomiu w Krakowie z rąk bpa Stanisława Rosponda święcenia kapłańskie. Prymicje odprawił w Brzezince 29 czerwca 1956 r. za rządu ks. proboszcza Alojzego Nowaka.

Przez pierwsze dwa lata ks. Kosma pracował w parafii pw. NSPJ w Trzebini, a następnie przez rok był wikariuszem w parafii Wniebowzięcia NMP w Bagnie. W latach 1959–1960 odbywał tak zwany rok pastoralny we Wrocławiu. Kolejne lata, to posługa duszpasterska w Dobroszycach (1960–1961) oraz przez siedem lat w parafii w Bagnie, przy boku zmarłego również w 2009 roku, ks. proboszcza Augustyna Promińskiego.

Zdobyte doświadczenie duszpasterskie ks. Kosma Kowalski wykorzystał w pracy parafialnej przy kościele Wniebowzięcia NMP w Bystrej. Najpierw był tam wikariuszem a od 1972 r. rektorem samodzielnej placówki. Po sześciu latach został duszpasterzem samodzielnego ośrodka w Rościślawicach koło Obornik Śl. na terenie archidiecezji Wrocławskiej. W 65 roku życia, dnia 1 sierpnia 1995 r. zamieszkał we wspólnocie salwatoriańskiej w Bielsku-Białej, gdzie nadal służył wiernym jako duszpasterz. Po czternastu latach pobytu, Bóg pozwolił mu zakończyć ziemską wędrówkę w domu, w którym przed osiemnastu laty odchodził z tej ziemi

jego starszy brat ks. Damian. Przy śmierci ks. Kosmy była obecna kochająca obydwu swoich braci kapłanów rodzona siostra Aniela Górnik. To ona, jako świadek przejścia ks. Kosmy przez próg wieczności, powiedziała: „to była spokojna śmierć – on zasnął w Panu”. Nasuwa się w tym momencie znana myśl: „jakie życie, taka śmierć”.

Ciało zmarłego kapłana zostało złożone obok trumny jego rodzzonego brata ks. Damiana Kowalskiego w grobowcu

Salwatorianów w Bystrej. Ks. Kosmę pożegnała wspólnota salwatorianów, jego rodzina, przyjaciele i wierni. Jeden ze współbraci zakonnych, gdy dowiedział się o śmierci ks. Kosmy powiedział: „To była barwna postać”, a inni, którzy go dobrze znali zwłaszcza z okresu studiów podkreślali jego wyjątkowe aktorskie zdolności, dowcip i humor, które w trudnych latach pozwalały im z optymizmem patrzeć w przyszłość. Ks. Kosmę Kowalskiego cechowała wielka życzliwość, gościnność i koleżeckość. Był

zarazem człowiekiem bardzo pracowitym, skromnym i prostym.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się 19 grudnia o godz. 12.00 w kościele pw. NMP Królowej Polski w Bielsku-Białej. Mszy Św. pogrzebowej przewodniczył i kazanie wygłosił prowincjał ka. Piotr Filas.

Modlimy się dziś za niego i dziękujemy Bogu za obecność ks. Kosmy Kowalskiego w naszej zakonnej wspólnotcie Ks. Prof. Antoni Kiełbasa SDS, Za: www.sds.pl

ŚP. o. Konstanty Maria Jan PONUREK (1924-2009) OFMConv

Dnia 17 grudnia 2009 r. o godzinie 19.45 w Niepokalanowie zmarł w wieku 85 lat Ojciec Konstanty Maria Jan Ponurek, profes wieczysty i kapłan Prowincji Matki Bożej Niepokalanej w Polsce Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych, jubilat w Zakonie, przeżywszy 60 lat w Zakonie i 55 lat w Kapłaństwie.

Urodził się 10 marca 1924 r. w miejscowości Siemierz (parafia pod wezwaniem otrzymując na Chrzcie Świętym imię Jan. Miał dwie siostry.

Po ukończeniu szkoły powszechnej uczęszczał do gimnazjum i liceum w Zamościu. W wieku 24 lat został przyjęty do nowicjatu w Niepokalanowie dnia 4 września 1948 r.. Pierwszą profesję w Zakonie złożył dnia 11 listopada 1949 r., profesję uroczystą złożył dnia 29 listopada 1952 r. W latach 1950-51 odbywał studia filozoficzne w Gnieźnie w Metropolitalnym Prymasowskim Wyższym Seminarium Duchownym, a następnie studia teologiczne w Krakowie i Warszawie w latach 1951-1954. Święcenia kapłańskie otrzymał w Warszawie dnia 4 czerwca 1954 r.

Po otrzymaniu święceń jeszcze przez kolejny rok przebywał w klasztorze w Warszawie, uzupełniając studia teologiczne w Metropolitalnym Seminarium

Duchownym na Wydziale Teologii Katolickiej Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 1955-1957 przebywał w klasztorze w Skarżysku-Kamiennej, pełniąc posługę katechety. Jednocześnie w latach 1956-1959 podjął studia magisterskie na Wydziale Filozoficznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, nadal niosąc doraźną pomoc duszpasterską w wspólnotcie klasztornej w Skarżysku-Kamiennej. Po ukończeniu studiów na KUL-u w 1959 r. na zlecenie ówczesnego prowincjała o. Tytusa Strzelewicza podjął wykłady na Studium Filozoficznym w Łodzi-Łagiewnikach.

Kolejno przebywał w następujących klasztorach Prowincji: w Warszawie (1958-1959), w Łodzi-Łagiewnikach (1959-1965), przejściowo w Łęborku (1965), w Kaliszu (1965-1968 oraz przejściowo w 1977), Gnieźnie (1968-1971), Niepokalanowie (1971-1974), Darłowie (1974-1975), Santa Sewera we Włoszech (1975-1977), przejściowo w Koszalinie (1977), Niepokalanowie (1977 do końca swego życia, z dwuletnim pobytem w Miedniewicach (1990-1992).

Jako znawcy języków łacińskiego, francuskiego, niemieckiego i włoskiego w roku 1969 o. Konstantemu powierzono przekład nowych pozycji z literatury franciszkańskiej, spośród których

najbardziej znana jest wydana po raz pierwszy w 1978 r. w Niepokalanowie w formie maszynopisu Franciszkańska Reguła Życia. Pełnił obowiązek spowiednika i ojca duchownego kleryków w Gnieźnie (1968-1971), spowiednika uczniów Niższego Seminarium Duchownego w Niepokalanowie (1971-1974, oraz od 1977), wykładowcy filozofii w Teologicznym Studium Braci w Niepokalanowie (1977-1981), a następnie obowiązek Magistra tegoż Studium (od 1980 r.). Podczas pobytu w Miedniewicach powierzono mu obowiązek wychowawcy przebywającego tam postulanta (1991-1992). Przez okres trzech lat pełnił obowiązek spowiednika nadzwyczajnego w Klasztorze Sióstr Klarysek w Miedniewicach (1992-1995). Z pracą redakcyjną ojciec Konstanty łączył powierzony mu obowiązek cenzora ksiąg treści religijnej (1995-2001 oraz 2002-2004), członkostwo w Zespole Redakcyjnym „Rycerza Niepokalanej” (1997-2000), spowiednikiem braci juniorystów w Niepokalanowie (1999-2000), wykładowcą filozofii w junioracie braci w Niepokalanowie (2000-2004).

Podczas pobytu w Niepokalanowie cicha sylwetka ojca Konstantego Marii Jana Ponurka kojarzy się przede wszystkim z pokorną posługą spowiednika, mozolną i dokładną pracą tłumacza, redaktora oraz pilnego cenzora ksiąg religijnych. O.

ŚP O. Andrzej ZĘBIK (1941-2009) OFMCap

18 listopada 2009 roku, w Sędziszowie Małopolskim przeżywszy lat 63, z tego w zakonie 47 a w kapłaństwie 38, zmarł śp. o. Andrzej Józef Zębik, kapu-

cyn Prowincji Krakowskiej, prezbiter. Urodził się 12 lutego 1946 w m. Jankowa, diecezja kaliska; nowicjat w Zakonie Kapucynów rozpoczął 1 lutego 1961, pierwszą profesję złożył 8 lipca 1962 a wieczystą 31 sierpnia 1969; święcenia kapłańskie przyjął 18 kwietnia 1971.

Posługiwał duszpastersko siostram zgromadzeń honorackich; był tłumaczem ksiązek; przez wiele lat na język polski tłumaczył dokumenty wydawane przez

Kurię Generalną Zakonu Kapucynów. Był także wykładowcą Pisma św. i greki we franciszkańskim WSD w Krakowie. Podczas niedawnej wizyty Ministra Generalnego br. Mauro Jöhri w Polsce - w październiku 2009 - odnowił profesję zakonną na jego ręce. Zmarł w Sędziszowie Małopolskim w szpitalu. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 20 listopada w Kościele Braci Kapucynów w Sędziszowie Małopolskim. **Biuro Prasowe Kapucynów**